

Протокол

№

гр. София, 09.01.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 09.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **9440** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, вр. с чл.144 АПК на именното повикване 10.05 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - К. И. П. – редовно призована, не се явява, вместо нея адв. Р. с пълномощно предст в днешното съдебно заседание.

ОТВЕТНИКЪТ - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия – редовно призована, не се явява, вместо нея юрк.Т. с пълномощно, представено в днешното съдебно заседание.

АДВ. Р.: Тъй като бях упълномощена едва вчера, моля да ми се даде възможност за запознаване с делото.

СЪДЪТ намира искането за основателно, поради което
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ПОЧИВКА от 15 минути за запознаване на адв. разбойникова с делото.

След дадената почивка заседанието продължава в 10.20 часа.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. Р.: Поддържам жалбата.

ЮРК. Т.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните, намира, че между тях не са на лице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО.

Производството е по реда на чл. 29, ал. 5 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, наричан за краткост по-надолу само Закона, във връзка с чл.145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на К. И. П. срещу Решение № 2-65/13.09.2012 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, наричана за краткост по-надолу само Комисията. С определението за насрочване на делото СЪДЪТ е разпределил доказателствената тежест между страните и е дал на същите указания по реда на чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и чл. 170, ал. 1 от АПК.

АДВ. Р.: Запозната съм с преписката. Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

АДВ. Р.: Моля да ми се даде възможност да представя доказателства, че към датата, 12.12.1984г., доверителката ми не е работила в посочения завод за специално производство в [населено място].

ЮРК. Т.: Считаю искането за неотносимо към предмета на спора. Предмет на оспорване е законосъобразността на визираното решение на комисията. В този акт не е споменато, че жалбоподателката е работила или не е работила в посочения завод в картон-образец №6. Има други данни в картоната, които я индивидуализират.

СЪДЪТ по направеното искане намира следното:

Редът за работата на комисията за разкриване на принадлежност е определен в закона. В него са определени критериите, по които се приема дали дадено лице е имало принадлежност към визираните служби, както и са упоменати доказателствата, въз основа на които това се установява. От тази гледна точка, при оспорването на акта СЪДЪТ преценява дали са били налице материалноправните предпоставки, визиращи в закона, за издаване на акта и какво е отношението към спора на събраните в хода на административното производство доказателства. В тази връзка е неотносим въпросът къде е работило лицето по времето, когато се твърди, че същото е принадлежало към някоя от посочените служби. От правно значение е въпросът дали лицето е заемало някаква публична длъжност, за която законът изисква служебно то да бъде проверено относно принадлежност. В случая няма спор, че жалбоподателката не е заемала

публична длъжност в периода след 1990 г. Административното производство е инициирано от нея със заявление, което се съдържа в преписката.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ иска на адв. Р. за представяне на доказателства относно това къде е работила жалбоподателката в периода преди 1984 г.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО/: Да се приключва делото.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните, намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. Р.: Моля да уважите жалбата на доверителката ми и да отмените оспорения акт. Вярно е, че комисията установява принадлежност въз основа на доказателствата, съдържащи се в архивите на ДС. Постановеното на решение би следвало да е обвързано с елементарно съпоставяне между разсекретените документи. В конкретния случай, твърдим, че е невярно обстоятелството относно длъжността на доверителката ми. Въпреки заповедта на министъра от 1984 г в картон липсват имената на оперативния работник, за който се твърди, че е вербувал доверителката ми. Изискването за посочване на две имена се съдържа в закона. На второ място, липсва идентичност между посоченото в картон № 6, че К. П. е била вербувана или е била служител на СГУ, отдел 2, отделение 3. Заповедта за заличаването ѝ е издадена за водещи се агенти в отдел 2, отделение 1. На последно място, въпреки изискванията на закона, никъде не е посочен регистрационен номер на въпросния агент. Считам, че документите, въз основа на които е постановен оспореният акт, са с невярно съдържание и не е възможно те да бъдат проверени, което води до нарушаване правото на защита на доверителката ми и до невярност за оспорения акт, така както е изрично посочено в решение на КС от 2012 г. На тези основания моля да отмените оспорения акт.

ЮРК. Т.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Считам, че постановеното от комисията решение е законосъобразно. Основанията за това сме посочили в отговора си. С оглед наведените доводи за незаконосъобразност от страна на пълномощника на жалбоподателката, оспорването е неоснователно, тъй като в административното производство субсидиарно се прилагат правилата на ГПК и по време на проведеното съдебно заседание документите можеха да бъдат оспорени. Документите, въз основа на които е установена незаконосъобразност, са официално удостоверителни документи и при липса на оспорване, моля СЪДА да зачете обвързващата им сила. По отношение твърдението за разминаването в документите, същите считам същото за неоснователно, тъй като данните, фигуриращи в картон-образец № 6 и писмото за унищожаване на материалите по отношение на псевдонима П. и рег. № 71575, както и категорията на секретния сътрудник са идентични. По отношение твърдяната липса на имена на оперативния работник беше изтъкнато, че законът вменява посочване на поне две имена. Такова изискване няма, тъй като комисията се произнася в условията на обвързана компетентност. В специалния закон са рамкирани минималните реквизити за установяване на

принадлежност, които комисията извлича от архивните документи. Считам, че това съображение не трябва да бъде споделяно от СЪДА. Доколкото това, че комисията не е извършила елементарна съпоставка по отношение на датата на вербовката на жалбоподателката, намирам, че такова съпоставяне е извършено и данните, посочени в картон № 6 и регистрационния дневник по отношение на вербовката са идентични, което е отразено в оспорения административен акт.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.13 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: